

телка — личната свобода. При всичката свобода и равенство *de jure*, волята народна се е прѣвърнала въ воля на капитала. Въ рѣцѣтъ на капиталиститѣ, отъ които най-силни сѣ желѣзнопѣтнитѣ компании, сѣ сѣдбинитѣ на Съединенитѣ Щати. Капиталиститѣ избиратъ депутати, сенатори и даже президенти. Борбата между републиканцитѣ и демократитѣ е въ сѣщностъ борба за успѣха на тия или ония прѣдприятия, все въ полза на капиталиститѣ. А като слѣдствие отъ това е деморализация въ управлението, подкупничество, корупция, която хвърля сѣнка върху добритѣ страни на американския общественъ животъ, корупция, каквато не срѣщаме и въ европейскитѣ държави, съ която е безсиленъ да се бори даже такъвъ свободенъ печатъ какъвто е американския. Като противовѣсъ на злото сега вече испихватъ самъ тамъ искрици, като прѣдвѣстници на нова заря, било въ форма на кооперативни асоциации, било като съсѣдски гилдии, било като всевъзможни работнически мъжки и женски клубове и асоциации, които силно се развиватъ и се стремятъ да обхванатъ цѣлата страна. Тѣзи общественни зародиши е схваналъ Edward Bellamy, развилъ ги, привелъ ги въ една система, която ни е прѣдставилъ като система на общественния строй въ ХХІ вѣкъ. Като се вгледа чловѣкъ внимателно въ живота на американцитѣ, по е наклоненъ да мисли, че романа на Беллами не е до толкова фанастически, не е безусловна утопия както се показва на европейския читателъ. . . Но въпроса е, въ какво ще се прѣвърне чловѣка, личносттата, когато ще се осъществи Белламовия идеалъ! . . .

Азъ и сега, като се вгледахъ въ американскитѣ градове, право да си кажа, (моля да не се